

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Meditationes Complectitvr circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

23. De duobus filijs Zebedei petentibus, vt alter ad Christi dextram, alter
sinistram sederent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

passionis, & mortis eius. O profunda humilitas, ô ardens charitas redemptoris! ut gloriã suam manifestet, eligit montem & locum secretum, paucosque testes, quibus perpetuum imponit silentium quam diu ipse vixerit, ut verò mortem & ignominiam subeat montem eligit & locum publicum, his adeo raris humilitatis exemplis superbiam meam confundere volens, meque ad laborum tolerantiam insignibus adeo charitatis operibus permovere. Concede mihi Domine te in his virtutibus imitari, siquidem in eum finem earum exemplum mihi præstitisti.

MEDITATIO XXIII.

DE IIS QVAE CHRISTO

Domino cum filiis Zebedæi euenerunt, cum ab eo peterent, ad dextram, & sinistram eius sedere in Regno eius.

EQVEMVR in hac Meditatione historiam prout refert S. Marcus, quod ita sit magis ad nostrum institutum, adiungemus autem aliquid ex S. Matthæo. Et aduertendum est quod referre aut perpendere Apostolorum defectus in ea occasione non est cum iniuria ipsorum,

sed in exaltatione bonitatis & potestatis Christi Domini nostri, qui tunc illos sustinebat & docebat, sed postmodum adeo illos mutavit, tantum eis sanctitatem & perfectionem communicans, quod ipsum habebit locum in aliquot meditationibus subsequen-
tibus.

PUNCTVM I.

POSTQVAM Christus passionem & resurrectionem suam Apostolis praedixisset, a *accedunt* (ait S. Marcus) *ad eum Iacobus & Ioannes filij Zebedaei dicentes, Magister volumus ut quodcumque petierimus facias nobis.*

a Marc. 10.
35.

Ambitionis
proprietates.

Circa hoc punctum perpendendae sunt in his duobus fratribus proprietates ambitionis & ratio, qua utuntur ad orandum & impetrandum, quod ambiunt.

I.

b Matt. 16.
21.

PERPENDAM ergo *primum* hos duos Apostolos, cum à Christo Dño audiissent, quia *multa esset passurus*, quia tamen etiã audiuerunt ipsum *resurrecturum*, ac regnaturum, oblitos prioris, posterius arripuisse, & optima loca in eius regno desiderasse, cum aliqua ambitionis & honoris concupiscentia. Ex quo apparet, qua ratione affectus ille ambitiosus, qui sensus obtundit, ne intelligat quid sit ignominia ad eam appetendam nos inclinet, eosdem tamen aperit, ut capiant quid sit honor & urgeant desiderium illum procurandi.

II.

DEINDE perpendam eosdem Apostolos, qui tunc valde erant imperfecti ambitione & im-
per-

perfectionē suam in ipso modo orandi & pe-
 tendi aperuisse, dicentes, *Magister volumus vt
 quodcunque petierimus facias nobis* in quibus
 verbis, tres fuerūt imperfectiōes, prima quod
 se ostēderint suę voluntati addictissimos tan-
 quam regulam eam adhibentes, eorū quæ pe-
 tebant, & quæ Christus deberet illis cōcede-
 re. Ex qua imperfectiōe altera illa processit,
 hoc est defectus resignationis proprię volun-
 tatis in ipsius Christi voluntatem, quia nō di-
 xerunt, *Magister si vis, aut si possibile est, aut
 si nobis ita expedit, sed absolute inquit vt vo-
 lumus*, conantes Christi voluntatem ad suam
 pertrahere, non vero suam Christi voluntati
 cōformare. Et hinc tertia imperfectiō manauit,
 præsumptio videlicet in petendo à Chri-
 sto Domino nostro adeo generaliter, vt illis
 faceret quidquid ipsi peterent, atque si certi,
 ac securi essent, se quod iustum esset petitu-
 ros, aut Christum non debere illis denegare,
 quod ipsi petere auderent, abutentes ipsius
 Christi promissione qua dixerat, *c petite &* c Matt. 7. 7.
dabitur vobis, omnis enim qui petit accipit, & d d Marc. 11.
dico vobis, omnia quacunque orantes petitis 24.
credite, quia accipietis, & euenient vobis. In
 quo toto tanquam imperfecti errabant, nam
 oratio quæ Christo Domino nostro placet,
 non ab amore proprio, sed ab amore Dei, non
 à propria voluntate, sed à desiderio diui-
 nam exequendi procedere debet, nec gloriam
 nostrā, sed Christi querere debet. O supreme
 Magister, hoc mihi tribue, ne petā vāq̄, quod

propria appetit volūtas, sed quod sit tuæ consentaneum: nec permittas me temere dicere, da mihi quod ego volo: sed supplex petam: da mihi quod tibi placet.

III.

TERTIÒ perpendam, qua ratione duo isti fratres in vnam petitionem tam facile conueniunt, solet enim caro & sanguis facile in honoris ambitionem conuenire, qui tamen vt ambitionem celarent & negotium facilius expedirent, noluerunt ipsi per seipsos petitionem proponere, sed matrem sollicitarunt, vt peteret quod ipsi desiderabant, & ita Sanctus Matthæus ait, *Accessit ad eum mater filiorum Zebedæi cum filijs suis adorans exteriori reuerentiâ & magni aliquid ab eo petens.* Et quoniam illa verut interpretat voluntatis filiorum, Sanctus Marcus ipsos dicit accessisse, vt peteret quod mater pro illis petiit, vt hinc constet, ambitionem etiam ipsis qui ea laborant in specie displicere, ac propterea, eam occultare, & honorem vel dignitatem ita querere vt alij non aduertant eos tale quid ambire. Ex altera verò parte valde sunt solliciti in medijs omnibus carnis, sanguinis & mundi huius adhibendis, quæ ipsis ambitio tanquam apta & opportuna ad finem suum consequendum suggerit. Et propterea Dauid tentationem huius vitij appellat *negotium perambulans in tenebris*, ambitio enim est subtile malum, venenū secretum, pestis occulta, fraudum textrix, mater hypocrisis, fons inuidiz,

Mat. 20.20

*D. Berner.
Serm. 6. in
Psal. 96.*

origo

origo vitiorum, tinea virtutum, ut vermis omnem destruens sanctitatem. quare supplex Dominum orabo, ut *g scuto circumdet me veritas eius* & ab hac ambitiosa negotiatione defendat, quæ tantum ipsis negotiantibus detrimentum adfert. g Psal 90. 5.

PUNCTVM II.

DIXIT eis Iesus quid vultis, ut faciam vobis? & dixerunt, da nobis ut vnus ad dextram tuam, & alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria & regno tuo. a Marc. 10. 36.

HIC primum perpendam prudentiam & sapientiam Christi Domini nostri, qui etsi noverat occulta cordis vtriusque Apostoli, non tamen illos statim reprehendit; nec dixit nolite petere quod vultis, quia non expedit; sed expectarunt ut ipsi ambitionis suæ vulnus aperirent, & ore venenum exspuerent, nec tamen dixit eis daturum se quidquid peterent, ut nos doceret, non esse prudentis in genere offerre quidquid alij à nobis petierint, præcipue cum illi sunt imperfecti, continget enim tales aliquid mali petere, aut imperfectum quid, sicut accidit Herodi quando filia Herodias dixit, *h quidquid petieris dabo tibi* quæ instinctu matris petiuit caput Ioannis Baptistæ. Marc. 6. 23.

DEINDE perpendam hos duos fratres etiam si scirent se simul cum Petro, ceteris omnibus Apostolis à Christo præferri, grauius tamen tulisse, Petrum ipsis prælatum, ac pro-

pterea petiuisse vtrumque locum Christo proximum, vnum ad dextram, alterum ad sinistram, vt nec ipse Petrus ipsis præferretur. Estque fas credere ambitionem illam, si fuisset vltterius progressa, etiam ipsosmet fratres ab inuicem disiuncturam fuisse, vterque enim manum dextram quæsiuisset, vt alteri præferretur. Ex quo intelligam huius vitij inquietudinem, quod nec socijs, nec proprijs fratribus parcat, & quanto securius sit eligere, (sicut Christus ipse docuit) *c. nouissimum locum*, infra quem nullus sit alius, & nolle vel vni soli præferri, alioqui hoc ipsum d' cordis mei pacem turbabit, & fructum humilitatis auferet. O humilitatis magister Christe IESU, qui nec Barrabæ præferri voluisti; sed vltimum locum in hominum opinione tibi elegisti, supplex oro adiuua me, vt eundem mihi etiam eligam, rationi enim est consentaneum, discipulum id sibi eligere quod videt talem magistrum sibi elegisse.

c. Luc. 24. 10

*d. D. Bern.
serm. 37. in
Cant.*

III.

TERTIÒ considerabo, ambitionem ad res omnes se effundere, corporeas & spirituales, primatum in omnibus inordinatè querès, sic enim hi Apostoli, aut desiderarunt maximam excellentiam in regno & gloria Christi, existimantes statim post resurrectionem, regnum ipsius futurum temporale, sicut Iudæi existimabant, aut si credebant fore regnum spirituale, ambiebant maximam in eo excellentiam, non vt sanctiores essent, sed

vt a

vt alijs in maiori veneratione essent. Et hinc proueniebat, vt medijs valdè inordinatis, eam ambirent. Vterque autem hic superbiæ & ambitionis modus displicet valdè Christo Domino nostro, vt mox apparebit.

PUNCTVM III.

AIT illis Iesus, *nescitis quid petatis*. circa hæc verba considerandi sunt errores orationis ex parte nostra, quia non scimus quid petamus, ex eo enim prouenit, (ait S. Iacobus) *a vt petentes non accipiamus, a Iac. 4.3. eò quod malè petamus.*

PRIMVS error est, excellentiam aliquam aut temporalem dignitatem, aut quid terrenum petere, absque resignatione in Dei voluntatem, & non adhibita conditione, si ad nostram salutem expediat illud obtinere.

I.

SECUNDVS error est excellentiam aliquam spiritualem petere etiam in virtutibus, non adhibita puritate intentionis necessaria, eam prætendentes non tam ob Dei gloriam, quam nostram.

II.

TERTIVS est aliquam in his excellentiis petere, quæ nostra merita valdè excedit, & singularis est, aut extraordinaria, altiorque quam existimemus, sed petimus tamen illam ex ignorantia & humilitatis defectu, sicut qui peteret extases, reuelationes, aliosve huiusmodi fauores, sicut sponsa

III.

quæ

b Cant. 1. 7. quæ dixit, b *indica mihi quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie*, & responsum accepit, *si ignoras te egredere & abi*. quasi illi dictum esset, plus petis quam sis promerita quia te ipsam ignoras.

IV.

Quartus error est eadem spirituales excellentias petere, solis precibus aut aliorum intercessionibus, non habita ratione propriorum meritorum aut operum. Etsi enim orationes sint necessariae, non tamen illæ sufficiunt, nisi opera accedant & labores, quibus ad eas recipiendas disponamur, multoque minus sufficiunt, quando ad impetrandas adfertur prætextus carnis & sanguinis, aut solius cogitationis, quæ apud Deum parvi sunt, ut res ad eam excellentiam propterea tribuatur. *Quintus* error est huiusmodi excellentias quæ in præmium & coronam vincens dari solent, petere ante pugnam & commeritum præmium.

V.

His omnibus de causis, iuxta variorum doctorum expositionem, dixit Christus Dominus noster, duobus his Apostolis, *nescitis quid petatis*. Quare in alieno capite experimentum accipiens, diligenter attendam quid petam, qua intentione, quo medio & modo, illud petam, ne & ego illud à Christo audiam, nescis quid petas. O bone Iesu qui Apostolis tuis dixisti, *c quodcumque petieritis in nomine meo hoc faciam*, concede mihi id solum petere quod in nomine tuo petere deceat, ut petēs quod tibi placet, des mihi quod petiero. O Spiritus sapientissime, cū sim ego ad eam ignorantiam, ut

c Iob. 14. 13.

rus, ut

rus, ut dicitur *quid orem sicut oportet nesciam* nec d Ro. 8. 26.
modum quo petere expedit, utrumque me
doce, ut petenti quod me docebis & inspi-
rabis non dicatur nescis quid petas.

PUNCTVM IV.

AD ECIT Christus: *a potestis bibere cali-* a Mar. 16.
cem quem ego bibo, aut baptismo quo ego 38.
baptizor baptizari? quasi diceret, suf-
ficientesne in vobis vires ad hoc experimini
& paratine estis ad hæc toleranda?

HIC perpendendum est primùm, magnum I.
esse Christi Domini nostri beneficium, cum
aliquid petendo aut in modo petendi erramus
illud nobis negare, nosque è vestigio in utro-
que dirigere, ob oculos nobis proponendo
quod par est ab ipso petere, sicut fecit cum his
duobus dilectis Apostolis, nunc & alias cum
populi interrogarent *b ius dicimus ut ignis des-* b Luc. 9. 55.
cendat de caelo & consumat illos! Samaritanos.
Et conuersus increpauit illos dicens, nescitis cui-
us spiritus estis. Filius enim hominis non venit
animas perdere sed saluare.

Ex quo discam gratias Deo agere, non so-
lùm ob ea quæ mihi tribuit, sed ob ea etiam
quæ ut Pater negat quando nescio quid pe-
tam, meque instruit ut petam quæ petere
debeo.

DEINDE charitatem & suauitatem Christi II.
Domini in hac sua interrogatione perpen-
dam, qua suos Apostolos ad labores suæ pas-
sionis

sionis

tionis verbis, exemplis, & efficacibus rationibus allatis inuitavit, eos docens, medium ad dextram vel sinistram quam ambiebant obtinendam, illud erat aptissimum, si calicem quem ipse bibebat, & illi biberent, & eo baptizarentur baptismo, quo ipse erat baptizandus, ad quod eos exemplo suo provocabat.

c Luc. 22. 30 NAM si supremus coeli terræque monarcha, ad thronum suæ gloriæ occupandum peruenit hauriendo istum calicem, quâ-
 rō magis est rationi consentaneum eiusdem subditoꝝ non peruenire eò, ut *c sedeant cum ipso in thronis* ab ipso promissis, nisi eundem calicem bibant, & quid mirum est discipulos eum bibere, quem bibit ipse Magister? ô dilecte mi, satis mihi est, quod eum calicem tu biberis, & gratum sit tibi me eundem bibere, ut ad id præstandum me offeram.

ET quamvis nec ad dextram tuam aut sinistram in regno tuo sedes mihi esset, felicem & fortunatum me iudico, quod possim illum bibere, quia præcipuum mihi præmium est multa facere & pati pro te, ut gratus sim, ob plurima quæ tu fecisti, & passus es pro me.

III.

d Luc. 12. 30 TERTIÒ perpendam Spiritum latentem, in eo quod Christus Dominus noster passionem & mortem suam d *calicem & baptismum* appellauerit, alludit enim ad antiquam consuetudinem occidendi malefactores

ctores oblato illis venenato haustu, aut in aquis suffocando, ad significandum, sicut calix mortis ingrediente veneno in hominem eum occidit, & baptismus suffocat totum hominem in aquas submergendo, ita ad Christi Domini passionem & mortem, conueperunt duo genera cruciatuum (sicut in quarta parte dicitur) alij enim fuerunt interni, qui sanctissimam eius animam penetrarunt; alij externi, qui etiam corpus affixerunt. Et quamuis sanctus Matthæus dicat interrogasse Christum, potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum. Sanctus Marcus tamen dicit, quem ego bibo quia reuera desiderio & repræsentatione interna continuè illum bibebat, eratque propè, ut exterius quoque in sua passione biberet. Et verumque magnum continet mysterium, quia dirigebatur ob reprimendam internam & externam discipulorum ambitionem, eos inuitans, ad eam reprimendam eo calice & baptismo tot laborum & contemptuum, eos corde desiderando & aggrediendo re ipsa.

ULTIMÒ consideranda & alia causa mysterio plena, ob quam dixit, potestis bibere calicem quem ego bibiturus sum? fit enim in sacra scriptura mentio multorum calicum, quos tamen Christus Dominus non omnes exhausit. Vnus est enim calix passionis & laborum, alius est calix gloriæ & præmij, qui est fors beatorum, alius est calix iræ Dei & eius poenarum quæ sunt fors

damna-

c Psal. 68.
2. &c.

In eius In-
troduct. §. 1.
& in Medi.
fundamēt.
punct. 2.

IV.

f Psal. 115. 13
15. 5. 25. 5.
74 9.
Isai. 51. 17.

damnatorum. Primum bibit Christus Dominus noster & ad eum bibendum nos exhortatur, & qui eum biberit, bibet etiam secundum quem Christus bibit, & non gustabit vltimum, sicut nec Christus gustauit. Sed qui laborum calicem bibere recusat, ac propterea legem Dei cōculcat, non gustabit secundum, & eueniet illi sorte tertius. Quare anima mea accipe libenter tuæ salutis calicem licet amarissimum, nam temporali hac amaritudine expedies te ab æterno, bibesque excellentem calicem, qui inebriat, videns & summo gaudio Deum amans.

V. HAC consideratione fingam mihi Christum Dominum nostrum idem me, quod suos Apostolos interrogare dicens, tantumne animi tibi est & paratus es bibere calicem quem ego bibi, & eo baptismo baptizari, quo ego baptizatus fui? & mox cor meum ingressus, meipsum examinabo, num vere tantus mihi sit animus, & ea mihi adsit promptitudo, ut respondere annuendo possim, sicut mox dicemus, & si eum non habere deprehendo, contendam assequi prædictis considerationibus.

PUNCTVM V.

AT illi Iacobus & Ioannes dixerunt ei: *possimus. Iesus autem ait eis: calicem quidem quem ego bibo bibetis, & baptismo; quo ego baptizor baptizabimini sedere autem ad dextram meam, vel ad sinistram, non est*

meum

meum dare vobis, sed quibus paratum est Patre meo.

PERPENDENDVM hic primùm ex triplici capite prouenire posse, quòd quis ad calicem hunc bibendum se offerat, dicatq; absolute: *Possum*. I. ex ambitionis spiritu: qui vt ad magna instigat, ita etiam ad ipsa media, quæ ad ea consequenda iudicantur apta, etiam cum aliquam humiliationem coniunctam habent: quia per ea sperat se ad altiora peruenire. 2. ex spiritu feruenti, sed cæco, ignaro, & inexperito, qui in cumulo vt dicitur, & in genere patitur. quod quidem multis facile videri solet: quia & pugna siue bellum est iucundum ei, qui nunquam in eo fuit: ideoq; facile existimat esse, calicem hunc bibere, qui nunquam illud gustauit. 3. ex Christi spiritu, qui huiusmodi desideria suis electis inspiret, vt etiã in particulari sese offerant ad eos labores tolerandos, quos Christus ipse sustinuit. Et hoc spiritu excitatos fuisse hos duos fratras ad dicendum verbum illud: *Possumus*, credible est: si non tunc cum illud dixerunt, at certè cum re ipsa desiderium illud opere compleuerunt. Ex eodem spiritu debeo ego me ad idem offerre, non meis viribus confidens, sed Christi virtuti & gratiæ, dicens cum Apostolo: *a omnia possum in eo qui me confortat*: qua gratia confortatus potero, & volo bibere calicem, quem ipse bibit.

DEINDE perpendam, magnã esse Christi Domini gratiã & fauorem, quod nobis calicem suæ passionis bibendum propinet, sic e-

III. part. Medit.

V

nim

I.

a Phil. 4.13

II.

nim duobus his dilectis Apostolis, illum obtulit. Sed non caret mysterio, quod alter illorum re ipsa pro Christo mortuus fuerit, alter uero etsi plurima pro eodem passus, mortem tamen obierit naturalem, ut ostendatur, calicem passionis Christi non solum mortem ipsam sicut martyres mortem obeundo, bibi, sed etiam patiendi sicut confessores. O dulcissime magister, eum mihi feruorem concede, ut ex ore tuo audiam & re ipsa experiar, calicem meum bibes & baptismo meo baptizaberis, ut patiens tecum, ad regnandum etiam tecum perueniam, Amen.

III.

TERTIÒ consideranda est infinita sapientia, bonitas & charitas Christi Domini nostri, quæ in ultimis ad hos duos Apostolos uerbis elucet. Nam etsi sessionem ad dextram & sinistram suam eo prætextu quem ipsi proponebant, negauerit, alio tamen id ipsum illis concessit. Atque si distinctius illis dixisset, non ex officio mihi incumbit, nec decet ut uobis qui mihi cognati estis, neque ob solam intercessionem & preces absque merito & labore uostro ad dextram uel sinistram meam, uos afficere faciam, meum est tamen id ipsum illis concedere, quibus est à Patre meo constitutum, quales illi sunt qui calicem meum biberint, & in mei obsequium, explentes quæ illis mandauero, laborauerint. At porro quoniam uos calicem meum bibetis, id hoc nomine uobis præstabo postquam illum exhaueritis, Pater meus, cuius est homines ad coelum prædestinare

nam ita statuit, ut predestinati ad magna premia non perueniant, nisi per magnos labores. O dulcissime Iesu, Deus vere, cui æque atque Patri tuo competit, sedes & loca in tuo regno disponere, vehementer exulto, de ea rectitudine, quã adhibes, tantæ suauitati coniunctã. Et siquidẽ tuum non est indignis sed dignis sedes huiusmodi conferre, *b* & regnum disponere, sicut pater tuus disposuit. fac me quæso dignum gratiã tuã, ut aliquam illarũ obtineam in gloria Amen.

b Lu. 22. 30.

PUNCTVM VI.

ET audiẽtes decẽ Apostoli, indignati sunt Iesus autem vocauit eos ad se, & ait, scitis quia Principes gentium dominantur eorum, & qui maiores sunt potestatem exercent in eos. Non ita erit inter vos, sed quicumq; voluerit inter vos maior fieri, sit vester minister, & qui voluerit inter vos primus esse, erit vester seruus, sicut Filius hominis, non venit ministrari, sed ministrare, & dare animam suam redemptionem pro multis.

a Mat. 24.
Mar. 10. 46.

I.

PRIMUM perpendenda est magna imbecillitas & miseria hominum, nisi à diuina gratia perficiantur, nam etiam cum 10. Apostoli audiissent Christi Domini nostri responsum adeo efficax, ut stultam filiorum Zebedæi ambitionem reprimere posset, nihil tamen apud illos effecerit, potius in idẽ viciũ impegerunt indignati contra illos duos, quod quæsiuisset, ipsis præferri. Ex quo apparet quantum detrimentum adferat malum exemplum, quamq;

V 2

sit am-

fit ambitio pernicioſa in cōmunitatibus, adferens illis diſcordias, inuidias & indignationes.

II.

DEINDE conſideranda Chriſti Domini noſtri manſuetudo, quæ non eſt indignata, aut in ambitioſos, aut in eos, qui contra illos ſunt indignati, ſed ſpiritu amoris omnes congregans, omnes ſui erroris admonuit, ambitionemque duobus exemplis repreſſit, altero quod fugere debent, altero quod ſequi. Quod fugere debent, eſt exemplum principis huius mundi, qui in eo ſuam excellentiam ponunt, vt ſubditis imperent cum imperio & tyrannide eosque ſub pedibus ſuis collocent: vos autem inquit totam veſtram excellentiam in eo ponite, vt omnibus ſeruiatiſſis que potius omnium ſerui Et hac via ad altitudinem Regni mei peruenitur, quam qui obtinuerit, in eundem finem tenere debet. Exemplum quod ſequi debent eſt ipſius vita, nã ego inquit etiam ſi veſter ſim magiſter, vobisque maior ac primus in Regno Patris mei, veni tamen in mundum, non vt mihi miniſtraretur, ſed vt ego alijs miniſtrarem, eſſemque omnium vltimus, ſicut eſt ſeruus, in eamque vitam grauiffimis tormentis ac deſpectibus pro hominum ſalute traderem. Quare ſi mei eſtis diſcipuli attendite ſicut ego ad hoc veni in mundum, ita vos ad idem in meam ſchola perueniſſe. O dulciſſime magiſter, audiui excellentem lectionem, quam mihi prælegiſti, ex nunc non amplius mundi exempla diſcere volo,

volo,

volo, quæ in meam vergunt damnationem
sed tua quæ mihi sunt ad salutem & perfectio-
nem. Et quandoquidem gratia tua ad tuam me
scholam deduxisti; adiuvā me ut in praxim
deducam lectionem quam in ea audiui, ad
gloriam sanctissimi nominis tui. Amen.

MEDITATIO XXIV.

DE MENDICO LAZARO Luc. 16. 20.
& diuite Epulone.

HÆC historia quam Christus
Dominus noster retulit, ad
exemplum & experimentū
nostrum, est viua quædam ef-
figies, felicitis mortis iustorū,
qui passionis eius calicem bi-
bunt, & contra infelicissimæ mortis, ac sup-
plicij peccatorum, qui illum abiicientes ba-
bilonicum a poculum bibunt, quod S. Ioannes a Apoc. 17. 4
aureum esse commemorat, quia honoribus &
diuitijs confidit, quod tamen abominatione &
immunditia plenum est.

PUNCTVM I.

CONSIDERANDA imprimis est mendi- Lazari pa-
ci Lazari vita, quæ fuit continuū quod- tientia.
dam patientiæ exercitium, in tribus
aut quatuor præcipuis circumstantiis, quibus
ad magnam peruenit sanctitatem, & ut in se